

Ca. 1906-04-28

SENDER

Johan Rohde

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

København (Danmark)

Mentioned people:

Pietro Krohn

Edith Willumsen

Asa (Zöylnér) Rohde

Archive:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/III/1 - R

TRANSCRIPTION

26.IV.1906¹

Nybrogade. 12

K.

Kjære Willumsen.

De har Ret; det er ikke videre sympatisk at se en Ven ønske sig Taknemmelighed, fordi han har gjort en Vennetjeneste, endnu mindre at se ham ønske sig prist som Velgjører; men der er dog Forskel paa saadanne Ønsker og saa det ganske naturlige og selvfølgelige Ønske at være fri for den stadige Misfornøjelse, Mistro og Stornudethed, naar man dog efter fattig Evne og i bedste Mening har søgt at støtte en Ven. Nu har saaledes i den sidste Tid – som ofte tidligere – et Par af Deres Venner spildt megen Tid og meget Arbejde for at forskaffe Dem et Arbejde, som man vidste, De vilde sætte Pris paa, har paataget sig et utaknemmeligt Tillidshverv udelukkende for Deres Skyld, og da der saa naas et Resultat saa godt som det i Øjeblikket er muligt (og som sluttelig ender ganske efter Deres Ønske), hvad Svar sender De saa? – Et Brev med alle de gamle Ord om Miskjendelse, et Brev fuld af Vigtig-

hed, hele Brevet fuld af den isnende Kulde, som De fortæller mig, De selv ikke kan taale.

Mit Brev til Dem var ikke skreven for at ydmyge eller saare Dem, end mindre for at "skjælde ud," sligt morer i hver Fald ikke mig. – Men ligeover for den evindelige Overlegenhed overfor en Kammerat, der aldrig har vist Dem noget lignende, maa min Harme havde Luft. Og tro blot ikke, at jeg er den eneste af Deres gamle Kammerater, der føler saaledes.

De skriver til mig, at De behøver Varme af Deres Venner, men faar Kulde; jeg maa indrømme, at jeg forstaar Dem ikke.

Mon De egentlig selv kjender Deres Optræden? Husker De saaledes Deres første Besøg i mit eget Hjem nu i Vinter. Jeg havde netop skrevet Dem til, til Paris, varmt begejstret over Deres Hørups-Arbejder, ikke sandt? Og hvorledes var saa Deres første Besøg hos os? Saaledes, at min Hustru ikke uden Grund erklærede, at hun aldrig havde faaet en saadan Behandling.

Da De var kommen til Sæde, begyndte De

strax paa følgende Maade, "Ja alt, hvad man gjør her hjemme er skidt, ingen kan noget eller duer til noget, men lunt og godt har man det alligevel inden Døre", og idet De sagde dette sidste, strakte De Hals drejede Hovedet omkring og saa haanligt op og ned ad os og vore Vægge. Det var Tonen, De anslog, og saaledes blev De ved. Hvad tror De Willumsen, De vilde have sagt, om jeg havde behandlet Dem saaledes.

Imidlertid ligeoverfor en gammel Ven er jeg ikke saa nøjeregnende, daarligh Humeur kan jo undskylde meget; jeg bliver ikke let fornærmet; og Beviset har De jo deri, at jeg faa Dage efter bad Dem og Deres Hustru ned til os. – altsammen naar man siger Tingen ærligt lige op i mit Ansigt; men, Willumsen, naar man – oven i Kjøbet samtidig med, at man beder om Tjenester – gaar omkring og bagtaler mig, taler ondt om mig bag min Ryg,

saa maa De undskylde mig, saa taber jeg Taalmodigheden; – Det er det, De har gjort, og der har De Grunden til, at jeg ikke har sat min Fod hos Dem.

Deres Johan Rohde.

Med Hensyn til Krohns-Mindesmærket, da staar det altsaa helt og holdent til Dem at gjøre det, hvis De vil. De har ganske frie Hænder og kan foreslaa hvad somhelst af et dekorativt Arbejde (Sten, brændt Ler, Glas, Metal, det maa De om) Før til Efteraaret behøver De ikke at fremsætte Deres Forslag, som helst maa være ledsagen af Udkast. Komiteen mente, at det var bedst, De havde god Tid til at tænke over Planen; derimod vil jeg raade Dem til ikke som ved Hørup-Monumentet at bruge saa megen Tid og Omhu paa selve Skitserne. Det var jo bedst for Dem først nogenlunde at blive paa det rene med Komiteen, i hvad Retning De skulde udføre det endelige Arbejde. Husk, at det er ikke nødvendigt at Arbejdet indeholder et Billede af Krohn.

¹ Rohde har fejlskrevet datoen

OMTALTE VÆRKER

J.F. Willumsen: *Hørup-monumentet* (1905-1908) i granit og bronze, 439 x 550 cm. i Kongens Have, København

26. iv. 1906
Nybrogade 12
K.

Kjære Willumsen.

De har Ret; det er ikke uden sympatisk
at se en Ven ønske sig Taknemmelighed, fordi han
har gjort en Vennejeneste, endnu mindre at se ham
ønske sig pris som Velgjører; men der er dog
Forskul på sandanne Ønsker og saa det ganske
naturlige og selvfølgelig Ønske at være fri for
den stadig Misforstaaelse, Mistro og Storsnude-
hed, naar man dog efter fattig Evne og i bedste
Menning har søgt at støtte en Ven.

Må jeg saaledes i den sidste Tid - som ofte
heltjært - et Par af Dens Venner spildt meget Tid
og meget Arbejde for at forberede Dem et Arbejde,
som man vidste, De vilde sætte Pris paa, har
baaleget sig et utaknemmeligt Tillidsbrev indsendt
de for Dens Rygt, og da de saa naars et Re-
sultat saa godt som det i øjeblikket er muligt [og
som sluttelig ender ganske efter Dens Ønske], hvad
Svar sender De saa? - Et Brev med alle de
gamle Ord om Misforstaaelse, et Brev fuld af Ugtøj-

hed, hele Døns fald og den isende Kilde, som
De forfalte mig, De selv ikke kan taale.

Mis Døns til Dem om ikke at stem for at glemme
ge det saare Dem, end mindre for at "sige det ud",
sligt mener i her faldt ikke mig. — Men ligesom
for den evindelige Overlegenhed over for en Kammerat,
der aldrig har vist Dem noget lignende, om at
min Kærme kan løse. Og tro blot ikke, at
jeg er den eneste af Dens gamle Kammerater, der
føle saaledes.

De skrive mig til, at De behøver Varme og Dens
Varme, men fæle Kilde; jeg maa indrømme, at
jeg forstaa Dem ikke.

Mener De egentlig selv kjender Dens Opførsel?
Hvordan De saaledes Dens første Besøg i mit eget
Hjem om i Vinter. Jeg havde aldrig stødt
Dem til, til Paris, navnlig begjæret om Dens
Kjæmp-Attyde, "det sandt"? Og hvorledes
var saa Dens første Besøg hos os? Saaledes,
at min Hustru ikke uden Grund erklærede,
at hun aldrig havde faaet en saadan Be-
handling.

Da De var kommen til Tade, begjæred De

Sten den følgende Maaned, ja alle, hvad man
gjør her hjemme og skid, ingen kan noget
ikke dækket til noget, men liden og god
har man det alligevel inden Døre, og det
De sagde dette sidste, havde De Hals drøjet
Hvidet omkring og saa kaantligt op og ned
ad os og vore Vægg. Det var Tiden, De
ansag, og saaledes blev De ved. Skat
hvor De Willumsen, De selv har sagt, om
jeg havde behandlet Dem saaledes.

Imidlertid ligesom for en gammel Ven er
jeg ikke saa sigeregnende, daarlige Kærme
hvor jo smidte sig det; jeg bliver ikke
et Formodet, og Beris har De jo den,
at jeg fæle Dage efter bad Dem og Dens
Hustru ved til os; — altsam men naar
man siger Tingen derligt lige op i mit An-
sigte; — men, Willumsen, naar man
— om i Kjødet sandt og med, at man beder
om Tjenester — gaar omkring og bagfælder
mig, taler mig om mig bag min Ryg,

saar naar De indskydede mig, saa taber
jeg Taalmodigheden; — Det er dog, De
har gjort, og de har De Grunden til, at
jeg ikke har sat min Fod hos Dem.

Dens Johan Rohde.

Med Hensyn til Kristens-Mintbeslut, saa
staar det altsaa helt og holdent til Dem at
gjøre det, hvis De vil. De har ganske frie Hæn-
de og kan foreslaa hvad somhelst af et dekorativt
Arbejde (Sten, brændt Læ, Træ, Glas, Metal, det
naar De vil.) For det Efteraars behøve De ikke
at fremsætte Dens Forslag, som helst naar vore
ledsaget af Udsætt. Komiteen mente, at det var
bedst, De havde god Tid til at tænke over Planen;
dermed vil jeg ogsaa Dem til ikke som et Slæmpe-
mentmerke at bruge saa meget Tid og Omhu
paa selv Fortæren. Der var idet held for Dem
først angaaende at blive paa det rene med Komit-
ten, i hvad Rething De staaer ~~for~~ ^{imod} det end-
elig Arbejde. Husk, at det er ikke nødvendigt at Arbejdet
indskrives i Dilledet af Kassen.

A III. 1-R